

Ο Παλμός των Μηλιωτών

Ε.Η.Μ.
Μέγαρο Παρασκευοπούλου 4
454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΤΟΣ ΙΖ', ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 192, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2000

Ταχ. Δ/ση: 455 00 Μηλιωτάδες Ιωαννίνων, Τηλ. (0656) 31244 - (0651) 76734

ΔΗΜΟΠΡΑΤΕΙΤΑΙ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΟΔΟΥ ΑΡΑΧΘΟΣ - ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Η ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε. προχώρησε στη διακήρυξη δημοπρασίας για ένα σημαντικό τμήμα της Εγνατίας οδού στο Ν. Ιωαννίνων, από τον ποταμό Άραχθο ως Περιστερί. Είναι προϋπολογισμού 44 δισ. δρχ.

Το έργο αφορά την πλήρη κατασκευή, τμήματος του αυτοκινητοδρόμου της Εγνατίας, από τον ποταμό Άραχθο μέχρι το Περιστερί, μήκους 9 χιλιομέτρων περίπου και διατομής 24,5 μέτρων, όπου περιλαμβάνονται δύο διπλές σήραγγες (κάθε σήραγγα ανεξάρτητη ανά κατεύθυνση), συνολικού μήκους 2.550 μέτρων περίπου ανά κατεύθυνση και μέγιστου μήκους σήραγγας 2.133 μέτρα, ανά διπλό Cut @ Cover μήκους 140 μέτρων ανά κατεύθυνση, γέφυρες με ανεξάρτητους κλάδους, συνολικού μήκους 800 μέτρων περίπου ανά κλάδο και μέγιστου ανοίγματος 40 μ., ο ανισόπεδος κόμβος Αράχθου, το βοηθητικό δίκτυο οδών και η διευθέτηση του Μετσοβίτικου ποταμού.

Θα εκτελεστούν εργασίες διάτρησης - προσωρινής και τελικής επένδυσης - ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού - κτιρίων εξυπηρέτησης σιδηρόδρομων, χωματουργικών, τεχνικών, έργων αποχέτευσης και αποστράγγισης, ασφαλτικών, εξοπλισμών της οδού και εγκατάστασης υποδομής έργων πρασίνου.

Ο χρόνος εκτέλεσης του έργου ορίζεται σε 36 μήνες. Η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την κατάθεση προσφορών από τις ενδιαφερόμενες εταιρείες είναι η Τρίτη 22 Φεβρουαρίου 2000.

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ ΣΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΖΑΓΟΡΙ

Με απόφαση του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης ιδρύεται κλιμάκιο πυροσβεστικής στο Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου, με έδρα τους Μηλιωτάδες.

Το κλιμάκιο θα αποτελείται από 12 έως 15 άτομα και θα έχει περιοχή ευθύνης όχι μόνο το Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου αλλά και τους γειτονικούς Δήμους.

Η παρουσία μόνιμου κλιμακίου πυροσβεστικής στο Δήμο είναι αναγκαία, γιατί έτσι καλύπτεται μια μεγάλη περιοχή κατεχοχίν δασική και ευρισκόμενη μακριά από τα Γιάννινα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΧΟΡΟ

Ανακοινώνεται ότι ο Αποκριάτικος χορός των Συλλόγων: Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος», Δεματίου «Η Πρόοδος» και Μηλιωτών θα γίνει το Σάββατο 11 Μαρτίου στο κέντρο «Ο ΦΑΡΟΣ» στο Μώλο, στα Γιάννινα.

Υπεύθυνος για τη διοργάνωση του αποκριάτικου χορού φέτος είναι ο Εξωραϊστικός - Εκπολιτιστικός Σύλλογος Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος».

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Δημοσιεύουμε, επιγραμματικά, τις κυριότερες από τις αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου, που πάρθηκαν το μήνα που πέρασε:

1) Αποφάσισε την ανάληψη πρωτοβουλίας για την ίδρυση «Ευρωπαϊκού Διαδημοτικού Δικτύου για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη του Ορεινού Χώρου».

2) Καθόρισε το μίσθωμα εκμίσθωσης των δημοτικών δασών στους δασικούς συνεταιρισμούς. Μειοψήφησαν Ι. Ρούσκας και Ελ. Γιώτης προτείνοντας για την τιμή των καυσοξύλων το ποσό που προβλέπεται στον πίνακα διατίμησης του Δασαρχείου και όχι 20% πάνω από αυτόν που αποφασίστηκε και η προκαταβολή για τα μισθώματα να είναι 10% και όχι 20% που αποφασίστηκε.

3) Προγραμμάτισε την πρόσληψη ως εποχιακού προσωπικού για το έτος 2000 χειριστή και οδηγού. Μειοψήφησαν Ι. Κίτσιος, Αντ. Φωτιάδης, Β. Σπύρου, Ευθ. Κίτσιος, Ηλ. Κίτσιος που ζήτησαν την πρόσληψη με 5μηνη σύμβαση ηλεκτρολόγου.

4) Παραχώρησε για χρήση το Νερόμυλο - Νεροτριβή Τριστένου στην Εκκλησιαστική Επιτροπή του χωριού.

5) Αποφάσισε την αλλαγή χρήσης των κτιρίων των κλειστών Δημοτικών Σχολείων Τριστένου και Καρυών.

6) Ψήφισε το Πρόγραμμα έργων για το έτος 2000. Μειοψήφησαν Αντ. Φωτιάδης, Β. Σπύρου, Ευθ. Κίτσιος, Ηλ. Κίτσιος.

7) Αποφάσισε την ίδρυση και λειτουργία Ταμιακής Υπηρεσίας του Δήμου από 1η Μαρτίου 2000. Οι συναλλαγές του Δήμου θα γίνονται πλέον μέσω της Τράπεζας Πειραιώς.

8) Καθόρισε τα κριτήρια για την αξιολόγηση της Μελέτης ύδρευσης Δ.Δ. Δήμου Αν. Ζαγορίου σε ποσοστά 60% η εμπειρία, 20% η γενική εικόνα και 20% η γνώση της περιοχής. Μειοψήφησαν Ι. Ρούσκας και Ελ. Γιώτης προτείνοντας 20% εμπειρία, 20% η γενική εικόνα και 60% η γνώση της περιοχής. Μειοψήφησαν επίσης Β. Σπύρου, Ευθ. Κίτσιος, Ηλ. Κίτσιος μη ψηφίζοντας καμία πρόταση.

9) Συγκρότησε τις επιτροπές παραλαβής έργων. Μειοψήφησαν Β. Σπύρου, Ευθ. Κίτσιος, Ηλ. Κίτσιος, Ι. Ρούσκας, Ελ. Γιώτης.

10) Ενέκρινε την εγκατάσταση του τηλεοπτικού σταθμού TV1 στις εγκαταστάσεις του Δήμου στην Κρυόβρυση. Μειοψήφησαν Αντ. Φωτιάδης, Ευθ. Κίτσιος, Ι. Ρούσκας, Ελ. Γιώτης ζητώντας η εγκατάσταση να γίνει μετά τις εκλογές της 9ης Απριλίου. Παρόντες δήλωσαν Ι. Κίτσιος, Β. Σπύρου.

11) Ψήφισε τον προϋπολογισμό του Δήμου για το οικονομικό έτος 2000. Μειοψήφησαν Β. Σπύρου, Ηλ. Κίτσιος, Ευθ. Κίτσιος.

**ΧΩΡΙΑΝΟΙ
ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

1. ΗΠΑ: Τον Ιούνιο του 1999 έγινε ο γάμος της Γλυκερίας Γ. Οικονόμου με το Νικόλαο Κοντογιώργο από τη Βέροια.
2. ΗΠΑ: Στις 18 Σεπτεμβρίου 1999 έγινε ο γάμος της Μαρίας Χρ. Μπαζαλέκου με τον Ανδρέα Σιδέρη από την Κόρινθο. Να ζήσουν ευτυχισμένα!

ΘΑΝΑΤΟΙ

1. ΓΙΑΝΝΙΝΑ: Στις 7 Φεβρουαρίου έφυγε από τη ζωή ο Γρηγόριος Ν. Παππάς σε ηλικία 87 ετών.
2. ΤΡΙΣΤΕΝΟ: Έφυγε από τη ζωή στη Γερμανία η Ελένη Σαλιπαρίδα, κόρη της

Αυτοί που φεύγουν

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΓΓ. ΜΠΕΛΛΟΣ

Στις 20 Φεβράρη έφυγε απ' τη ζωή ο Χρήστος Μπέλλος. Γεννήθηκε στο Δεμάτι το έτος 1915. Ήταν το τρίτο παιδί του Αγγέλη και της Αναστασίας Μπέλλου. Σε μικρή ηλικία χάνει τον πατέρα του και μεγαλώνει με τη μητέρα του και τα αδέρφια του, την Ελένη και το Μιχάλη.

Ασχολείται με την γεωργία και την κτηνοτροφία. Παντρεύεται την Αικατερίνη Ι. Αγγέλη και αποκτούν τρία παιδιά: τον Ευθύμιο, τον Αριστείδη και τη Σπυριδούλα. Όμως τον Αριστείδη τον χάνουν μικρό.

Ο Χρήστος Μπέλλος ήταν πολύ έξυπνος, εργατικός, ευεργετικός. Κατά διαστήματα ασχολούνταν και με άλλες δουλειές. Εργαζόταν ως κτίστης και με παρέα μαστόρων έχτιζαν σπίτια στο χωριό μας ή σε διπλανά χωριά. Ήταν δε και πολύ φιλόξενος. Έμενε σε μια τοποθεσία απομακρυσμένη, στα «Φτελιάδια», κοντά στο ποτάμι και από κει περνούσαν πολλοί χωριανοί, είτε για να Πάννενα που πήγαιναν τότε με τα πόδια και με τα ζώα είτε για τα χωράφια τους στους Μηλιωτάδες. Περνώντας από κει οι χωριανοί πολλές φορές φιλοξενούνταν κουρασμένοι από το δρόμο ή ξημέρωναν πολλές φορές εκεί, όταν το ποτάμι ήταν κατεβαμένο ή νύχτωναν.

Η ζωή ήταν δύσκολη στο χωριό, πολλή δουλειά, λίγα έσοδα. Τα παιδιά του μεγάλωσαν. Ο γιος του εγκαθίσταται στην Αθήνα. Η κόρη του φεύγει. Πάει στο γυμνάσιο. Φεύγει κι εκείνος για την Αθήνα.

Εργάζεται κι εκεί σκληρά μαζί με τη γυναίκα του και αποκτά περιουσία. Η φιλοξενία του συνεχίζεται κι εκεί. Σ' ένα μικρό διαμέρισμα που μένει με τη γυναίκα του και την κόρη του στην Κυψέλη, φιλοξενεί σχεδόν όλο το χωριό. Όποιος έφευγε για τα ξένα (Αμερική - Γερμανία), ολόκληρες οικογένειες εκεί φιλοξενούνταν για μέρες, ώσπου να ετοιμάσουν τα χαρτιά να φύγουν. Όποιος πήγαινε για γιατρό, για νοσοκομείο, οι δικοί του εκεί φιλοξενούνταν για μέρες, αλλά και ο ίδιος έτρεχε και βοηθούσε τον καθένα που είχε ανάγκη.

Όταν πήρε τη σύνταξη του ξαναγυρίζει στο χωριό το καλοκαίρι και το χειμώνα στην Αθήνα. Χιτίζει σπίτι στους Μηλιωτάδες για να έχει περισσότερες ανέσεις και προπαντός να είναι κοντά σε δημόσιο δρόμο.

Όμως, για κακή του τύχη, χάνει το φως του, πάθηση ανίατη. Η εξυπνάδα του όμως αυξάνεται. Πανέξυπνος, εργατικότατος, ετοιμόλογος, αστείος, αγαπητός απ' όλους, ενδιαφέρεται για τα πάντα και ειδικά για θέματα κοινωφελή, πρώτος να τρέξει, να συζητήσει, να βοηθήσει.

Πριν από τρία χρόνια όμως ο θάνατος της εγγοννούφης Ρίτας τον ταραίζει πάρα πολύ. Αρχίζει σιγά σιγά να καταρρέει. Χάνει τη μνήμη του και αρχίζουν ψυχολογικά προβλήματα... Η κατάσταση του χειροτερεύει και αφήνει τελικά την τελευταία του πνοή το Φεβράρη στην Παλλήνη της Αττικής, όπου έμενε με το γιο του. Αφήνει πίσω τη γυναίκα του Αικατερίνη, τα παιδιά του Ευθύμιο και Σπυριδούλα, τρία εγγόνια και δύο διατέγγονα.

Στη μνήμη μας θα μένει πάντα η αποφασιστικότητα, η φιλοξενία του, η αυξημένη μνήμη του (δεκάδες τηλεφώνω θυμόνταν απ έξω χωριανών και ξένων), η ετοιμολογία του. Στη μνήμη του και αντί στεφανιών η επιθυμία των παιδιών του είναι τα χρήματα να δοθούν στις εκκλησίες του χωριού.

χωριανής μας Ευαγγελής Αλ. Καραγιάννη σε ηλικία 44 ετών και κηδεύτηκε στο Τρίστενο στις 21 Φεβρουαρίου.
3. ΑΘΗΝΑ: Στις 20 Φεβρουαρίου έφυγε από τη ζωή ο Χρήστος Αγγ. Μπέλλος σε ηλικία 85 ετών. Θερμά συλλυπητήρια!

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

1. ΜΗΛΙΩΤΑΔΕΣ: Στις 6 Φεβρουαρίου τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο στη μνήμη του Δημητρίου Ι. Νικολού.
2. ΔΕΜΑΤΙ: Στις 13 Φεβρουαρίου τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο στη μνήμη της Βασιλικής Ι. Κατσέφτη.

3. ΜΗΛΙΩΤΑΔΕΣ: Στις 20 Φεβρουαρίου τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του Χρήστου Ν. Χριστολάμπρη.
4. ΓΙΑΝΝΙΝΑ: Στις 27 Φεβρουαρίου τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του Λεωνίδα Δ. Τσιούρη. Αιωνία τους η μνήμη!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΕΛΕΣΗΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Την Κυριακή 5 Μαρτίου θα τελεστεί στο Δεμάτι 40ήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του Γρηγορίου Ν. Παππά.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ν. ΠΑΠΠΑ

Στη μνήμη του Γρηγορίου Ν. Παππά κατέθεσαν στεφάνια: Τα παιδιά του Νικόλαος και Ελένη, Μαρία και Βασίλειος, Βασίλειος και Φανή, Χρήστος και Σούλα, Τα εγγόνια Ιωάννης-Αντιγόνη, Ευθύμιος - Μαρία - Παναγιώτης - Κώστας, Αναστασία - Δημήτριος - Χαριτωμένη - Βασίλειος, Τα ανήψια Δημήτριος - Φανή, Ευθύμιος - Ελένη - Ιωάννης - Γιαννούλα, Θεόδωρος - Μαρία, Ο αναδεχτής Νίκος. Αντί στεφάνου χρηματικά ποσά προσέφεραν:

1) Στον Ι. Ναό Αγίας Κυριακής Δεματίου: Εκπ/κός Σύλλογος Δεματίου «Η Πρόοδος», Τα εγγόνια Χρήστος και Ελένη Κυριάκου, Οικογένεια Δημητρίου Παππά ή Λάμπρη
2) Στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Δεματίου για τις αγιογραφίες: Εξωρ. - Εκπ/κός Σύλλογος Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος»,
3) Στον Ι. Ναό Αγίου Αθανασίου Μηλιωτάδων: Η αναδεχτή του Γλυκερία Μπαζαλέκου, Ο συμπεθερός Λεωνίδας Τσιουράς.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΛΕΩΝΙΔΑ Δ. ΤΣΙΟΥΡΗ

Στη μνήμη του Λεωνίδα Δ. Τσιούρη προσέφεραν χρηματικά ποσά:

1) Στους Ι. Ναούς Πολυλόφου: Προοδευτικός Σύλλογος Πολυλόφου, Πολιτιστικός Σύλλογος Μηλιωτάδων, Σύλλογος Ανεγέρσεως Ι. Ναού Αγίου Αθανασίου Μηλιωτάδων, 2) Στην ΕΛΕΠΑΠ: Το Μουσικό Γυμνάσιο και Λύκειο Δολιανών, 3) Στον Ι. Ναό Αγίας Κυριακής Δεματίου: Οικογένεια Δημητρίου Αν. Μπότσαρη 20.000 δρχ., 4) Στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Δεματίου για τις αγιογραφίες: Οικογένειες

«Ο ΠΑΛΜΟΣ ΤΩΝ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ» Μηνιαία έκδοση του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτάδων Ζαγορίου Υπεύθυνος έκδοσης ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1. Βασίλειος Παπαεθνομίμης
2. Βασίλειος Δ. Παπαζώης
3. Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου
4. Χρήστος Ι. Οικονόμου
5. Αλέξανδρος Κ. Σακκάς
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Εσωτερικού: 1.500 δρχ.
Εξωτερικού: 25 δολάρια
35 μάρκα

Τα ευπρόσγραφα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις της εφημερίδας ή του Συλλόγου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Βασίλειος Κ. Σπύρου
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

1. Αθανάσιος Γ. Μπαζούκας
2. Αριστοτέλης Οικονόμου
3. Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου
4. Βασίλειος Παπαεθνομίμης

Βασιλείου Μπαρμπαλιού,
Ιωάννη Μπαρμπαλιού,
Ευθυμίου Μπαρμπαλιού,
Κων/νου Μπαρμπαλιού,

Γεωργίου Τσιούρη, Μιχαήλ Παντούλα, Βασιλείου Δ. Αγγέλη, Δημητρίου Β. Αγγέλη, Εξωρ. - Εκπ/κός Σύλλογος Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος»,
5) Στο Ίδρυμα Δουραχάνης: Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Πολυλόφου.

ΣΥΛΛΑΓΗΤΗΡΙΑ

Απεβίωσε στην Πρέβεζα και κηδεύτηκε στην ΠΕΤΡΑ - Ζαγορίου με την παρουσία ολόκληρου του χωριού η ΒΑΣΙΛΩ Ι ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗ, σε ηλικία 90 ετών, πολύτεκνος μητέρα, σεβασμία οικοδόσπινα, με χαρακτήρα ενάρετον. Είχε την εκτίμηση και τον σεβασμόν από όλους τους συγγενείς και συγχωριανούς.

Στις οικογένειες των τέκνων της Πέτρου Διδύλου, Κίμωνος, Γεωργίας και Γαρουφαλίας, εκφράζω τα εγκάρδια συλλυπητήριά μου, ευχόμενος θερμών να έχουν ζώην, υγείαν, αγάπην και την θείαν παρηγορίαν, της μεταστάσης δε αλησμόνητης κυρα-Βασίλως ο Ζωοδότης Κύριος να αναπαύει την ψυχήν της μετά των Δικαίων.

Ο Διόλος
ΑΓΓΕΛΟΣ Κ. ΔΑΛΑΓΓΕΛΗΣ

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΖΑΓΟΡΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

Αναδημοσιεύουμε το οδοιπορικό στο Ανατολικό Ζαγόρι, που γράφτηκε από τον Κώστα Δ. Χριστοδούλου, στο περιοδικό ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ, Δεκέμβριος 1999:

ΚΑΣΤΑΝΩΝΑΣ: Από τη Δόλιανη και πάνω χωματόδρομος, χαλικοστρωμένος όμως με καλή βατότητα. Ακόμα από τη Δόλιανη και πάνω αλλάζει και το σκηνικό. Το δάσος αλλάζει μορφή. Κυριαρχεί η Μαύρη Πεύκη και πλησιάζοντας στον Καστανώνα πιο πυκνή βλάστηση, μικτό δάσος, πλατύφυλλα και κωνοφόρα. Πανώδρομα, στο πρηνές, παίρνει το μάτι μου κόκκινα σκουλαρίκια, φράουλες, πολλές φράουλες σ' όλη την πλαγιά. Είναι η εποχή τους και σε προκαλούν να βλέψεις, να θαυμάζεις κι αν θέλεις να γευτείς και ν' απολαύσεις το άρωμά τους, τα θαύματα της Φύσης... «Πάντα εν σοφία εποίησεν!» Φθάνω στο χωριό. Κοιτάζω το χιλιμετρική, 48 χλμ. Από τα Γιάννινα, 24 από τη Μπαλντούμα.

Αναπολώ το παρελθόν. Πριν από σαράντα χρόνια! Το 1959, που έφθανα με λεωφορείο στη Μπαλντούμα κι από κει πεζός στον Καστανώνα. Πολλές φορές, όταν μπορούσα να ειδοποιήσω με τα «καβουρντιστήρια» του ΟΤΕ της εποχής εκείνης, έπαιρνα αγωνιστή το Μάρμαρα-Νίκο με τη γκρίζα φοραδόουλα του κι έτσι μισό εγώ, μισός αυτός περίπου καβάλα, μοιραζόμαστε το δρόμο κι η διαδρομή γινόταν πιο εύκολη.

Έκανα μελέτη και εκτέλεση του δασόδρομου στο κοινοτικό δάσος. Έργο που εξασφάλισε δουλειά στους κατοίκους και τους συγκράτησε στο χωριό. Από τους 55 κατοίκους της εποχής εκείνης εξακολουθούν να μένουν μόνιμα εκεί γύρω στους 30, αριθμός ικανοποιητικός αν συγκρίνουμε με άλλα χωριά του Ζαγορίου. Ο Δασικός Συν/σμός Εργασίας έχει 9 ενεργά μέλη, εξασφαλίζουν αρκετά ικανοποιητικό εισόδημα και μόνο 3-4 νέοι μετανάστευσαν κι όχι γιατί είχαν πρόβλημα εξεύρεσης εργασίας.

Ο Καστανώνας, το παλιό Δραγάι, το όμορφο χωριό που κι αυτό αντιμετώπισε τη θηριωδία των κατακτητών. Πενήντατρία (53) σπίτια, παραδοσιακά παλτάκια, μαζί κι η εκκλησία και το Μοναστήρι του Αγίου Αθανασίου καταστράφηκαν με φωτιά το 1943 από τους Γερμανούς. Όπως και τα άλλα πυροπαθή χωριά του Ανατολικού Ζαγορίου πρέπει κι ο Καστανώνας να χαρακτηριστεί «μαρτυρικό χωριό».

Με μικρή βοήθεια της Πολιτείας και τον προσωπικό τους μόχθο, οι κάτοικοι δημιούργησαν πάλι πάνω στις στάχτες το χωριό τους. Ακόμα με έρανο, συμμετοχή της Κοινότητας και τη συνδρομή της Ριζαρίου Εκκλησιαστικής Σχολής (διάβαζε Άγγελος Κίτσος), κατασκεύασαν καινούργια εκκλησία αφιερωμένη στους Αγίους Αναργύρους.

Μπαίνοντας στον οικισμό και πανώδρομα αριστερά, δεσπόζει το μεγαλύτερο σπίτι του Ηλία (Καραγιάννη), δασεργάτη-ξυλουργού, συνταξιούχου Γραμματέα και μια 4ετία Πρόεδρου της Κοινότητας.

Το κατασκεύασε (εκτός από τον φέροντα οργανισμό) μόνος του, με μεράκι, αυτοσχεδιάζοντας και επινοώντας στο εργαστήριό του καλλιτεχνικές ξύλινες λεπτομέρειες.

Στο μεταξύ και άλλα σπίτια του οικισμού συντηρήθηκαν από τους ιδιοκτήτες τους, έγιναν καινούργια, κατασκευάστηκαν καλύτερια, μια ωραία πλακόστρωτη πλατεία που σκιάζεται από ένα τεράστιο πλατάνο, έγινε δίκτυο υδροδότησης των σπιτιών, ώστε τελικά η παραμονή κι η ζωή στο χωριό είναι ευχάριστη.

Εκείνο που μετράει όμως ιδιαίτερα, σ' αυτό το μικρό Ζαγοροχώρι, είναι ο «ανθρώπινος παράγοντας». Ενωμένοι κι αγαπημένοι, εργατικοί και φιλόξενοι. Πώς μπορώ να ξεχάσω τη μακαρίτισσα Λεύκα με την καλοσύνη της, τον καλό της λόγο, τη φιλοξενία της; Και σήμερα όμως την αναπληρώνουν επάξια τα παιδιά της, η Σαβούλα κι ο Βασίλης. Μια ζωή προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, τη φιλοξενία τους, την αγάπη τους στους χωριανούς, τους φίλους και τους επισκέπτες.

Ποιον να πρωτοθυμηθώ; Όλοι στο χωριό καλοί φίλοι μου. Θ' αναφέρω όμως τον αείμνηστο Χρήστο Παπασιλόπουλο, Γεωπόνου και την αρχόντισσα γιαγιά του. Ακόμη το μακ. Παντελή, που ύστερα από μια βδομάδα από τον τρύγο, τον Οκτώβριο του 1960, ανοίξαμε το βαρέλι και ήπιαμε το μούστο σε λίγες μέρες, ψήνοντας κάστανα και

τραγουδώντας τον ύμνο του χωριού: «Σαρανταπέντε Κυριακές κι εξηνταδύο Δευτέρες...». Μια κοινωνία ορεσίβιων, δασόβιων, τίμιων, φιλόξενων, υπέροχων ανθρώπων. Το χαρακτηριστικό του Καστανώνα, όπως πιο πάνω ανέφερα είναι η πυκνή δασοκάλυψη (πεύκα, καστανιές, καρυδιές, κερασιές, φουντουκιές κ.ά.) σε όλη την έκταση του οικισμού και της περιοχής.

Ωραία εποχή αυτή που ανθίζουν οι καστανιές από τα μέσα Ιουνίου κι ο οικισμός ντύνεται με την πιο λαμπρή του στολή.

Όμως και το φθινόπωρο, όταν ωριμάζουν τα κάστανα κι έχει τελειώσει η σοδειά των κηπευτικών, ο τόπος αποκτάει το δικό του ξεχωριστό ενδιαφέρον.

Κι ο χειμώνας. Όχι πολύ βαρύς. Το δάσος προστατεύει, δημιουργεί το δικό του περιβάλλον. Προσφέρει καύσιμη ύλη, κόβει το δυνατό ξεροβόρι, στολίζει τα με το χιόνι, προστατεύει και δίνει τροφή στα ήμερα και τα άγρια ζώα και πουλιά, δίνει δουλειά στους κατοίκους, κάνει τη ζωή πιο υγιεινή και ευχάριστη. Καιρός όμως να φύγω από τον Καστανώνα, αφού για 2-3 ώρες θυμήθηκα παλιές ιστορίες κι έζησα ωραίες στιγμές κοντά σε πολύ καλούς φίλους.

ΜΑΚΡΙΝΟ. Ακολουθώντας το χαλικοστρωμένο δρόμο, για πέντε χλμ., φθάνω στο Μακρίνο. Ο χιλιμετρικής δείχνει 53 χλμ.

Πρώτη εντύπωση μια περιποιημένη πλατεία με πλατάνια και πρασινάδες, που στο κάτω μέρος της έχει καλυφθεί από νεόκτιστα κτίρια (κοινοτικές ξενώνας, γραφείο).

Εκεί, αριστερά στο δρόμο και μια βρύση με πέτρινο λαξευτό κανούλι προκαλεί και προκαλεί να προσφέρει το νερό της. Σταμάτω το ΙΧ μου και πλησιάζω. Από συνήθεια αλλά και προληπτικά, με τη φούχτα του χεριού μου, αδειάζω το κανούλι και ξαφνικά πάνω από τον τοίχο ακούω μια φωνή: «Είναι καθαρό το νερό Κώστα...». Πίνω νερό, ανασπώνομαι και βλέπω το Μάνθο από ψηλά με το πλατύ χαμόγελό του να με καλωσορίζει. Παλιός φίλος, δασεργάτης και μόνιμος κάτοικος του χωριού.

Ανεβαίνω στο σπίτι και βρίσκομαι ανάμεσα σε 4-5 γυναίκες, άλλες να κεντούν, άλλες να πλέκουν.

Υποδοχή, καφές, κουβέντες διάφορες για γνωστούς και φίλους. Για το Δασικό Συν/σμό με τα 11 μέλη του, για το πόσοι λίγοι μένουν. Μετανάστευσαν αρκετοί. Για το Νίκο, για τον Κλέαρχο, που χάθηκαν νέοι, που αγαπούσαν το χωριό τους κι ο Κλέαρχος αναπαύεται εκεί, ήταν επιθυμία του.

Ωραίο χωριό το Μακρίνο. Κυριολεκτικά μέσα στο δάσος κι ακόμη μπαλκόνι του Ανατολικού Ζαγορίου. Υψόμετρο 980 μ. Μόνιμοι κάτοικοι δεκαεπτά (17)! Τι να γίνει; Ακόμη και σήμερα ύστερα από τόσα χρόνια που είχε γίνει η διάνοιξη, τα δέκα χλμ. από τη Δόλιανη είναι χωματόδρομος. Ο Καστανώνας και το Μακρίνο, τα όμορφα αυτά δασοχώρια του Ζαγορίου, όπως και η Λάιστα περιμένουν να περισσεύουν καμιά φορά χρήματα της Πολιτείας για να γίνει ασφαλιστική, δρόμος της προκοπής, ώστε και αυτών των χωριών οι κάτοικοι να μπορέσουν να επωφεληθούν από τον παγκόσμιο των χρημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που φθάνουν σήμερα μόνο σε λίγα προνομιούχα χωριά του Κεντρικού και Δυτικού Ζαγορίου.

Ας ελπίσουμε με τον 21^ο αιώνα που μας έρχεται, την 3^η χιλιετία από Γεννήσεως Χριστού να γίνει κι αυτό. Λίγες μέρες μένουν...

Ας ευχηθούμε ακόμη το 2000 να μας έλθει καλά, και να είναι τυχερό για τις οικογένειές μας, το Ζαγόρι και την Πατρίδα μας.

Γεια σας, Χρόνια πολλά και Καλή Χρονιά.

Γιάννινα 17 Δεκεμβρίου 1999
ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ο ανεμοστρόβιλος

Ο ανεμοστρόβιλος που ξέρουμε ότι προέρχεται από αιφνιδιαστικό και συστρεφόμενο ρεύμα αέρα και ο οποίος είναι ισχυρής έντασης και μπορεί να προκαλέσει ζημιές σε μικρή έκταση, τον αποδίδουν όχι στην πραγματική αιτία κατά την οποία περιστρέφεται γύρω από πυρήνα χαμηλής ατμοσφαιρικής πίεσης, αλλά ότι τον αέρα αυτόν τον «φέρουν γύρω οι διαβόλοι». Όποιος τυχαία βρεθεί κοντά του πρέπει «να φτύσει» τρεις φορές και να «μουντζώσει» άλλες τρεις φορές προς τη διεύθυνσή του και να απομακρυνθεί.

(Από το βιβλίο του Ι. Μάνθου ΤΟ ΔΕΜΑΤΙ Ιστορία - Λαογραφία, Β' μέρος, 1986)

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΤΡΙΩΤΩΝ

Ο Σύλλογος των εν Ιωαννίνους Πετριωτών πραγματοποίησε την ετήσια Γενική Συνέλευση στα Γιάννινα στις 23 Γενάρη με διάφορα θέματα. Κοπή πίτας - εκλογές νέου Διοικητικού Συμβουλίου κλπ.

Στις εκλογές εκλέχτηκαν οι εξής:

Διοικητικό Συμβούλιο: 1) Τσολιός Κων/νος, Πρόεδρος, 2) Παπακώστας Αθανάσιος, Αντιπρόεδρος, 3) Τσιατούρα Παρασκευή, Γεν. Γραμματέας, 4) Δαλαγγέλης Κων/νος, Ταμίας, 5) Παπακώστα Μαρία, Δημοσίων σχέσεων, 6) Σπύρου Αριστοτέλης, Μέλος, 7) Παπαναστασίου Κων/νος, Μέλος, 8) Παπαζώης Λεωνίδας, Α' Αναπληρωματικός.

Εξελεγκτική Επιτροπή: 1) Τσολιός Παύλος, 2) Γιαννούτσος Ιωάννης, 3) Παπακώστας Περικλής, 4) Παπακώστας Δημήτριος, Α' Αναπληρωματικός.

Το φλουρί της πίτας έτυχε στην Κα Παπακώστα Μαρία και της ευχόμαστε τη νέα χρονιά η τύχη να είναι μαζί της. Επίσης η Γενική Συνέλευση αποφάσισε ο ετήσιος αποκριάτικος χορός του συλλόγου θα γίνει στις 5 Μαρτίου 2000, ημέρα Κυριακή και ώρα 8 μ.μ. (Πρώτες Απόκριες) στο κέντρο «ΚΕΛΑΡΙ» του κ. Χρήστου Γιαννούτσου στο Πέραμα Ιωαννίνων.

Επικήδειος

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Δ. ΤΣΙΟΥΡΗΣ

Δημοσιεύουμε τον επικήδειο που εκφώνησε ο κ. Καζαντζής, κατά την κηδεία του Λεωνίδα Δ. Τσιούρη, στα Γιάννινα:

Αγαπητέ Λεωνίδα, φίλε Δάσκαλε,

Ούτε με βλέπεις ούτε με ακούς. Στέκομαι μπροστά στη σορό σου για να σου πω το τελευταίο αντίο το δικό μου και τον ύστατο χαιρετισμό όλων των χωριανών μας, παρισταμένων και μη, αποδεικνύοντας την εκτίμησή μας στη προσωπικότητά σου, το ήθος σου, την εργατικότητά στα διδασκαλικά σου καθήκοντα και σε όλες τις εκδηλώσεις του χωριού μας.

Ήρθαμε για να σου αποδώσουμε την οφειλόμενη τιμή και την εκτίμησή μας για την αγάπη σου και την προσφορά σου στην εκκλησία και τους συγχωριανούς σου.

Σε τιμούμε σαν τέλειο σύζυγο και πατέρα. Κοιμήσου ήρεμος. Πρόκοψες στη ζωή σου. Δημιούργησες υποδειγματική οικογένεια. Η γυναίκα σου, τα παιδιά σου, τα εγγόνια σου, οι συγγενείς και φίλοι σου αισθάνονται περήφανοι για σένα. Κατέλειπες καλό όνομα.

Καλό ταξίδι!

Ποίηση

ΣΤΟΝ ΑΛΕΞΗ

Ο αστυνόμος Πέτρος Θ. Ζαφείρης, που υπηρετεί στον Αστυνομικό Σταθμό Μπαλντούμας, εξέδωσε το ποιητικό βιβλίο, με τίτλο «ΣΤΟΝ ΑΛΕΞΗ».

Είναι το τρίτο του ποιητικό βιβλίο και, όπως αναφέρει στον Πρόλόγό του, το πρώτο του «Η ΤΟΥΛΑ» έχει ποιήματα που γράφτηκαν όταν ήταν έφηβος μέχρι που τελείωσε το στρατό. Το δεύτερο «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΟΙΗΣΗ» γράφτηκε το χρονικό διάστημα 1981-1996.

Στο βιβλίο του «ΣΤΟΝ ΑΛΕΞΗ» υμνεί τον έρωτα, τους ανθρώπους που έμειναν στην ιστορία, για την ανεξέλεγκτη πρόοδο και για τον Αλέξη που χάθηκε στη Νάουσα Δόκιμο Ανθυπολοχαγό των ΛΟΚ.

Επικήδειος

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ν. ΠΑΠΠΑΣ

Δημοσιεύουμε τον επικήδειο που έγραψε ο Βασίλειος Χαραλάμπου, που βρίσκεται τώρα στις ΗΠΑ, και εκφωνήθηκε από το Χρήστο Γρ. Παππά, κατά την κηδεία του Γρηγορίου Ν. Παππά στα Γιάννινα:

Εκ μέρους της οικογένειας Γρηγορίου Νικ. Παππά εκφράζω τα θερμά ευχαριστήρια σε όλους τους συγγενείς και φίλους για τη συμμετοχή τους στο βαρύ πένθος που σκεπάζει την οικογένεια σήμερα.

Ο Γρηγόριος Νικ. Παππάς γεννήθηκε το 1912, έξω από το σπίτι του εις την Παραποταμία Ανθοχωρίου της περιοχής Μετσόβου, όπου εκεί είχαν καταφύγει οι γονείς του για να αποφύγουν από τις τουρκικές επιδρομές που έκαναν στα χωριά και έπαιρναν ό,τι αγαθό είχαν την εποχή εκείνη. Εκεί γεννήθηκε, εκεί βαπτίστηκε από μια οικογένεια βλάχικη με το όνομα Μαυρογιώργος από το χωριό Βοτονόσι και του έδωσαν το όνομα Γρηγόρης. Επιστρέφοντας στο χωριό Δεμάτι και στον οικισμό Γεωργόπουλα πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του.

Ο Γρηγόρης ήταν παιδί μεγάλης οικογένειας. 8 παιδιά στο σύνολο και έβδομος στη σειρά. Εδώ η μοίρα του Γρηγόρη του έστησε διπλό καρτέρι και μόλις 5 χρονών προτού ακόμα σταθεί στα πόδια του, προτού ξεχωρίσει τα λόγια του, έχασε τους γονείς του από τη βαριά νόσο το 1917, που στο πέρασμά της εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Έμεινε ο Γρηγόρης στα γόνата του παππού και της γιαγιάς χωρίς της μάνας το φιλί, χωρίς το χάδι του πατέρα. Βαρύς καημός για το Γρηγόρη, μεγάλος αναστεναγμός.

Η ζωή συνεχίζεται. Σε ηλικία 10 - 11 χρονών έχασε και το μεγαλύτερο αδελφό και σε πολύ νεαρά ηλικία παντρεύεται και αναλαμβάνει το φορτίο της οικογένειας. Μαζί με τη σύζυγό του και με τις συμβουλές του παππού και της γιαγιάς ξεκινούν καινούριο νοικοκυριό. Σε λίγα χρόνια το σπίτι τους έγινε αρχοντικό της εποχής εκείνης. Το σπίτι του κυρ Γρηγόρη ήταν το στέκι του διαβάτη, του κερατζή και του

χασάπη, γιατί ήξερε ότι θα έβρισκε ζεστό και μαλακό καρβέλι που ήταν δύσκολο την εποχή εκείνη. Η σύζυγός του το μοίραζε με καλοσύνη.

Τη δεκαετία του '30 μαζί με τη σύζυγό του φέρνουν στον κόσμο τέσσερα παιδιά: το Νίκο, το Βασίλη, τη Μαρία και το Χρήστο. Τη δεκαετία του '60 όλα τα παιδιά είναι παντρεμένα, η ζωή δύσκολη. Παίρνει την απόφαση να στείλει τα παιδιά ταξίδι για καλύτερες συνθήκες ζωής. Το Νίκο στην Αμερική, το Βασίλη στη Γερμανία και έπειτα από δυο χρόνια και εκείνος στην Αμερική και στη συνέχεια και η Μαρία. Έμεινε ο Γρηγόρης με μόνη παρηγοριά το Χρήστο που υπηρετούσε δάσκαλος στην Ξάνθη. Πέρασαν 25 χρόνια χωρίς παιδιά, χωρίς εγγόνια, χωρίς φωνές και γέλια. Δεν βάσταξε άλλο η καρδιά του και πήρε και αυτός τη βαριά βαλίτσα της ξενιτιάς μαζί με τη σύζυγό του για την Αμερική, να ιδεί πού είναι τα παιδιά του, τα εγγόνια του, οι φίλοι του, οι χωριανοί του και να παραβρεθεί στο γάμο του εγγονού του Ευθυμίου που τόσο υπεράναψέ. Η χαρά του αμέτρητη.

Επέστρεψε πάλι στο χωριό ευχαριστημένος και με τη μεγάλη ελπίδα, γιατί είχε καταφέρει την επιστροφή του Βασίλη, που μαζί με την οικογένειά του αγόρασαν στα Γιάννινα οικόπεδο. Στη δεκαετία του '90 εγκαταστάθηκαν στην πόλη των Ιωαννίνων. Παιδιά, εγγόνια, όλοι μαζί. Χαρές και γέλια, αλλά η ζωή λήγει. Το 1995 έχασε τη σύζυγό του και έπειτα από 5 χρόνια έχασε και αυτός τη μάχη της ζωής. Φεύγοντας άφησε πίσω του τα τέσσερα παιδιά του, τα εννέα εγγόνια του και τα δεκαεπτά δισέγγονά του. Ας είναι ελαφρύ το χώμα των Ιωαννίνων που τον σκεπάζει.

Βασίλη και Φανή, Δεχτείτε από τα αδέρφια σας ένα μεγάλο ευχαριστώ για τις νυχτές που περάσατε στο κρεβάτι, για τις αμέτρητες μέρες στο νοσοκομείο.

Φανή και Βασίλη δεχτείτε και πάλι από τα αδέρφια σας ένα διπλό ευχαριστώ.

Ο γαμπρός του
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ